Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Suvac Sergiu
Dosarul nr. 2ai-269/25
2-24105321-02-2ai-20102025

D E C I Z I E

23 martie 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând apelul declarat de administratorul SRL „Franzelcom” - Canariov Anatolie, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 17 aprilie 2025,
emisă asupra cererii introductive înaintată de administratorul SRL „Almaian” - Oleinicov Andrei, cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Franzelcom”

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

La 18 septembrie 2024, administratorul SRL „Almaian” - Oleinicov Andrei a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Franzelcom”, solicitând admiterea spre examinare a cererii introductive, intentarea procesului de insolvabilitate față de debitor, cu aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de Legea insolvabilității și desemnarea în calitate de administrator provizoriu a administratorului autorizat Selevestru Irina.

În motivarea cererii s-a invocat incapacitatea debitorului de a executa obligația de plată a datoriei în sumă de 18.030 lei, rezultată din contractul de vânzare-cumpărare nr. 7/7 din 07 iulie 2023, facturile fiscale din 29 aprilie 2024, din 06 mai 2024, din 14 mai 2024, 20 mai 2024, 10 iunie 2024 și 17 iunie 2024, precum și actul de verificare a decontărilor reciproce din 01 aprilie 2024, dar și obligația cu privire la achitarea penalității în sumă de 8.135,40 lei.

Creditorul a menționat că deoarece notificarea expediată la sediul persoanei juridice, prin care debitorul a fost somat despre achitarea datoriei a rămas fără executare, în raport cu SRL „Franzelcom” este întrunit temeiul de intentare a procesului de insolvabilitate prevăzut de art. 10 alin. (2) din Legea insolvabilității.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 23 septembrie 2024, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, cu instituirea perioadei de observație față de SRL „Franzelcom”, aplicarea măsurilor de asigurare și desemnarea administratorului autorizat Selevestru Irina, în calitate de administrator provizoriu al SRL „Franzelcom”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 17 aprilie 2025, cererea introductivă depusă de administratorul SRL „Almaian” - Oleinicov Andrei cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Franzelcom” a fost respinsă ca neîntemeiată și respectiv s-a refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Franzelcom” și s-au anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierea din 23 septembrie 2024.

Suplimentar, s-a admis cererea administratorului autorizat - Selevestru Irina și s-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al SRL „Franzelcom” pentru perioada de observație în mărime de 9.680 lei.

S-a încasat de la SRL „Franzelcom” în beneficiul administratorului autorizat - Selevestru Irina, remunerația pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu în sumă de 9.680 lei și cheltuielile aferente în mărime de 432 lei.

Solicitarea apelantului

La 24 aprilie 2025, (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității*), administratorul SRL „Franzelcom” - Canariov Anatolie, a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 17 aprilie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, în partea prin care s-a admis cererea administratorului provizoriu de stabilire și încasare a remunerației pentru perioada de observație, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii ca neîntemeiată sau de a dispune încasarea remunerației administratorului provizoriu din contul creditorului.

În motivarea cererii de apel s-a indicat că potrivit art. 32 alin. (3) din Legea insolvabilității, în cazul respingerii cererii introductive din lipsa temeiurilor de insolvabilitate, cheltuielile aferente procedurii, inclusiv remunerația administratorului provizoriu, urmează a fi suportate solidar de creditorii care au depus sau susținut cererea introductivă.

De asemenea, apelantul a susținut că remunerația administratorului provizoriu este una exagerată, neprobată și disproporționată, în raport cu complexitatea activității efectiv prestate, de altfel, instanța de fond a examinat superficial cererea cu privire la stabilirea și încasarea remunerației, fără a verifica complexitatea procedurii, volumul real al activității administratorului provizoriu, durata efectivă a muncii și probele justificative prezentate.

Totodată, apelantul a menționat inaplicabilitatea la caz a modalității de calcul în baza Hotărârilor Guvernului RM nr. 743 din 11 iunie 2002 și nr. 152 din 19 februarie 2004, în redacția Hotărârii Guvernului RM nr. 165 din 09 martie 2010, deoarece administratorul autorizat ar fi exercitat atribuții de administrator concomitent și în alte proceduri de insolvabilitate.

În altă ordine de idei, apelantul a susținut că instanța de fond a interpretat eronat prevederile art. 97 Cod de procedură civilă și art. 32 alin. (3) din Legea insolvabilității,

deoarece creditorii au renunțat la cererile introductive, iar instanța fie trebuia să refuze stabilirea remunerației, fie să dispună încasarea acesteia de la reclamant/creditor.

În concluzie, apelantul a menționat că hotărârea contestată este nemotivată, nu conține o expunere clară și coerentă a circumstanțelor, probelor și raționamentului juridic care au fundamentat soluția adoptată, existând discrepanțe între motivare și dispozitiv.

Aprecierea instanței de apel

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a înscrisurilor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Completul statuează că cererea de apel înaintată de administratorul SRL „Franzelcom" - Canariov Anatolie urmează a fi respinsă cu menținerea hotărârii primei instanțe reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În context, potrivit art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În materie de drept, potrivit art. 10 din Legea insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supra îndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

În conformitate cu art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilității, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

De asemenea, potrivit art. 11 alin. (2) din Legea insolvabilității, la determinarea temeiurilor de insolvabilitate se iau în calcul: a) mărimea obligațiilor pecuniare, inclusiv suma restanței la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor și la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor; b) mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobânda care urmează a fi achitată de către debitor; c) mărimea prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor; d) mărimea obligațiilor la bugetul public național prevăzute de lege.

În fapt, după cum rezultă din lucrările cauzei, invocând că SRL „Franzelcom” este în incapacitate de a executa obligația de plată a datoriei în sumă de 18.030 lei și a penalității în sumă de 8.135,40 lei, administratorul SRL „Almaian” - Oleinicov Andrei a depus o cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL „Franzelcom”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 23 septembrie 2024, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, cu instituirea perioadei de observație față de SRL „Franzelcom”, aplicarea măsurilor de asigurare și desemnarea administratorului autorizat Selevestru Irina, în calitate de administrator provizoriu al SRL „Franzelcom”.

La 15 aprilie 2025 administratorul provizoriu - Selevestru Irina, a depus raportul cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de SRL „Franzelcom”, constatând că debitorul se află în stare de incapacitate de plată, întrucât nu dispune de lichidități suficiente pentru executarea obligațiilor exigibile, situație ce reflectă un dezechilibru financiar major.

La aceeași dată, administratorul provizoriu a depus o cerere cu privire la aprobarea și încasarea din contul administratorului statutar al SRL „Franzelcom”, a remunerației pentru perioada de observație în mărime de 9.680 lei și a cheltuielilor aferente în sumă de 432 lei.

Drept urmare, prin hotărârea din 17 aprilie 2025, Judecătoria Chișinău sediul central, a respins ca neîntemeiată cererea de intentare a procesului de insolvabilitate împotriva SRL „Franzelcom”, cu anularea măsurilor de asigurare aplicate anterior și totodată, s-a stabilit/încasat remunerația administratorului provizoriu al SRL „Franzelcom” pentru perioada de observație în mărime de 9.680 lei și cheltuielile aferente în mărime de 432 lei.

La caz, instanța de apel consideră oportun de a menționa că hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 17 aprilie 2025, a fost contestată de către administratorul statutar al SRL „Franzelcom”, în partea încasării remunerației administratorului provizoriu pentru perioada de observație, respectiv instanța va verifica legalitatea hotărârii doar în baza argumentelor invocate de această parte.

De altfel, aspectele cu privire la respingerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate nu au fost contestate, iar din acest motiv, aceste circumstanțe nu vor fi examinate de instanța de apel.

În drept, cu referire la normele legale aplicabile la caz, potrivit art. 9 din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se intentează doar pe baza unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Conform art. 10 din Legea insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 12 al Legii insolvabilității, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Reieșind din prevederilor art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilității, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

Potrivit art. 34 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive.

Totodată, instanța de apel susține că pentru admiterea cererii introductive, creanța invocată în cererea introductivă trebuie să fie certă, lichidă și exigibilă.

De altfel, potrivit prevederilor art. 28 alin. (2), (3) din Legea insolvabilității, în cel mult 10 zile de la primirea copiei de pe cererea introductivă, debitorul prezintă instanței de insolvabilitate o referință la cererea introductivă, prin care contestă sau recunoaște existența stării de insolvabilitate. În referință debitorul poate răsturna prezumția incapacității de plată prin prezentarea probelor care confirmă că el a executat obligațiile pecuniare sau că există o acțiune civilă în legătură cu această obligație, intentată până la depunerea cererii introductive, ori că obligația poate fi stinsă prin compensare cu o obligație într-un cuantum egal sau mai mare. Dacă, în urma examinării referinței, constată că debitorul nu este în stare de insolvabilitate, instanța de insolvabilitate respinge cererea introductivă, care va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrare.

La caz, după cum rezultă din împrejurările speței, instanța de apel reține că prin referința la cererea introductivă, SRL „Franzelcom” s-a opus intentării procedurii de insolvabilitate, invocând în mod expres lipsa oricărei datorii față de creditor, deoarece potrivit ordinului de plată nr. 20 din data de 18 noiembrie 2024, debitorul a achitat integral datoria față de SRL „Almaian”, iar ulterior conform bonului de plată nr. 24 din 20 noiembrie 2024, a achitat și cheltuielile aferente taxei de stat și de timbru.

Respectiv, în condițiile în care debitorul a prezentat dovada achitării datoriei în sumă de 18.030 lei, Completul de judecată susține concluzia instanței de fond cu privire la neîntrunirea condițiilor legale pentru intentarea procesului de insolvabilitate și respectiv respingerea cererii introductive, și refuzarea intentării procesului de insolvabilitate.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel consideră întemeiată concluzia instanței de fond și totodată declarative argumentele administratorului SRL „Franzelcom” - Canariov Anatolie, cu privire la aspectul încasării remunerației administratorului autorizat - Selevestru Irina pentru perioada de observație a SRL „Franzelcom”.

Astfel, în drept, potrivit art. 5 alin. (5) lit. c) din Legea insolvabilității, una din competențele principale ale instanței de insolvabilitate este desemnarea administratorului provizoriu și fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilității sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum și stabilirea atribuțiilor lui pentru această perioadă.

De asemenea, conform art. 52 alin. (1) din Legea insolvabilității, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ: a) cheltuielile de judecată; b) remunerația și cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilității/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

Totodată, reieșind din prevederile art. 25 alin. (6) al Legii insolvabilității, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată și confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel menționează că potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 743 din 11 iunie 2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară, a fost aprobat intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări și ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00, conform anexei nr. 4.

Conform Anexei nr. 4 a Hotărârii menționate, pentru conducător/conducătoare, conducător adjunct/conducătoare adjunctă de unitate care efectuează conducerea generală a instituției/ entității, intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări și ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00 este de 16.000 – 30.200 lei, iar din 01 ianuarie 2025 este de 19.360 – 34.965 lei.

În fapt, din materialele cauzei rezultă că administratorul provizoriu Selevestru Irina a exercitat atribuțiile conferite prin încheierea instanței din 23 septembrie 2024 pe întreaga perioadă de observație, respectiv din 23 septembrie 2024 până la 17 aprilie 2025, interval în care a efectuat demersurile necesare pentru verificarea situației economico-financiare a debitorului, inclusiv solicitarea informațiilor de la autoritățile competente, inventarierea patrimoniului, notificarea creditorilor, analiza documentelor financiare și întocmirea raportului privind existența semnelor de insolvabilitate.

De altfel, la examinarea cererii cu privire la aprobarea și încasarea remunerației administratorului provizoriu, urmează a fi analizată activitatea efectiv desfășurată de acesta, caracterul real, legal și util al măsurilor întreprinse, precum și eficiența acestora în cadrul procedurii de observare, respectiv raportul de activitate și actele anexate confirmă că măsurile întreprinse au fost reale și necesare pentru realizarea scopului procedurii de observare.

Astfel, contrar susținerilor apelantului, instanța de insolvabilitate a verificat expres caracterul real, util și necesar al activității desfășurate de administratorul provizoriu Selevestru Irina, stabilind în mod motivat în ce anume s-a materializat munca acesteia și eficacitatea activităților întreprinse în perioada de observație, exprimată prin interpelarea instituțiilor și organelor deținătoare de informații, inventarierea patrimoniului, analiza situației financiare, notificarea creditorilor și elaborarea raportului cu privire la cauzele și semnele insolvabilității.

În context, alegațiile apelantului cu privire la lipsa probelor sunt infirmate de materialele cauzei, întrucât administratorul provizoriu a prezentat raportul de activitate, notificările, interpelările și răspunsurile recepționate, iar instanța a examinat aceste înscrisuri în mod nemijlocit și a motivat concluziile sale prin raportare la probele administrate.

Mai mult ca atât, instanța de apel consideră că este neîntemeiată susținerea administratorului SRL „Franzelcom" - Canariov Anatolie potrivit căreia lipsa intentării procesului de insolvabilitate ar exclude dreptul administratorului provizoriu la remunerație, or dreptul la remunerare derivă din activitatea efectiv prestată în baza atribuțiilor conferite prin încheiere judecătorească, iar faptul că ulterior, cererea introductivă a fost respinsă nu poate lipsi administratorul de dreptul la o plată echitabilă pentru munca deja executată.

Totodată, Completul de judecată consideră că apelantul interpretează eronat prevederile art. 32 alin. (3) din Legea insolvabilității - în cazul în care instanța de insolvabilitate respinge cererea introductivă în legătură cu lipsa temeiurilor de insolvabilitate a debitorului, cheltuielile prevăzute la alin. (1) se trec în mod solidar pe seama creditorilor care au adresat cererea introductivă și a creditorilor care au susținut-o prin referință depusă în cadrul procesului.

Or, din raportul administratorului provizoriu se confirmă că la momentul exercitării atribuțiilor, debitorul se afla într-o stare de dificultate financiară obiectivă, ceea ce în esență a justificat depunerea cererii introductive și desfășurarea procedurii de observație care a implicat activitatea administratorului autorizat.

De altfel, deși pe parcursul aflării cauzei spre examinare, motivele insolvabilității au decăzut ca urmare a achitării datoriei, instanța de apel subliniază că aceasta nu înlătură caracterul real și necesar al activității desfășurate de administratorul provizoriu și nici nu exclude aplicarea art. 32 alin. (2) din Legea insolvabilității - în cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și de acoperire a cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului este trecută în sarcina organului executiv al debitorului.

Prin urmare, dat fiind faptul că în cadrul procedurii demarate administratorul autorizat a efectuat acțiunile corespunzătoare în cadrul procesului de insolvabilitate și totodată a constatat existența unor datorii față de creditori și imposibilitatea debitorului de a-și onora obligațiile de plată, instanța de apel concluzionează că această stare financiară constatată în perioada de observație a constituit condiția determinantă pentru stabilirea și încasarea remunerației din contul organului de conducere al debitorului, respectiv al lui Canariov Anatolie, dar nu din contul creditorului.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că contrar afirmațiilor apelantului, hotărârea contestată este legală, motivată, coerentă și întemeiată pe probele administrate și pe normele incidente de drept material și procedural, Completul ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 17 aprilie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, art. art. 385 lit. a), 389-390, 394 Cod de procedură civilă, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de administratorul SRL „Franzelcom” - Canariov Anatolie.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 17 aprilie 2025, emisă asupra cererii introductive înaintată de administratorul SRL „Almaian” - Oleinicov Andrei, cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Franzelcom”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei